

Cum răspunde Dumnezeu la rugăciuni

Cum răspunde Dumnezeu la rugăciuni

Cum putem fi siguri că Dumnezeu ne va răspunde la rugăciuni? Nu este suficient să ne afirmăm credința în rugăciune. Mii de mame, de exemplu, au crezut în rugăciune și l-au cerut lui Dumnezeu să le protejeze fiii pe câmpul de luptă, doar pentru a primi vestea că aceștia au fost uciși. Nici afirmarea credinței noastre în rugăciune nu explică de ce, atunci când o întreagă națiune se roagă pentru pace, se trezește adesea prinsă într-un vârtej de război.

Pe de altă parte, sunt mii de oameni care sunt dornici să mărturisească că Dumnezeu le-a răspuns rugăciunilor pentru siguranța copiilor lor. Alte mii vor mărturisi despre modul minunat în care Dumnezeu le-a dat alte binecuvântări speciale pe care le-au cerut. Prin urmare, pe baza experienței, s-ar putea părea că Dumnezeu răspunde rugăciunilor unora, dar nu răspunde rugăciunilor altora.

Totuși, acest lucru nu este în concordanță cu ceea ce ne spune Scriptura despre Dumnezeu. Biblia spune

că El „nu face diferență între oameni”. Așadar, trebuie să existe un motiv întemeiat pentru care Dumnezeu răspunde la unele rugăciuni și la altele nu. Dacă putem găsi acest motiv, ar trebui să ajute la restabilirea credinței unora ale căror rugăciuni par să fi rămas fără răspuns.

Rugăciunea este o fază foarte importantă a experienței creștine. Ea este practică pe scară largă și de adepții multor alte religii. Dorința de a ne ruga este o recunoaștere a dependenței noastre de o Putere Superioară, expresia conștientizării faptului că avem nevoie de ajutor din partea unei surse exterioare și superioare nouă înșine. Fără îndoială, Dumnezeu se bucură de dorința sinceră a tuturor celor care încearcă să ia legătura cu El prin rugăciune, deoarece, cel puțin în această măsură, este o recunoaștere a puterii Sale suverane.

Dorința aproape universală de a se ruga se datorează faptului că, inițial, omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. Ca urmare a căderii omului în păcat și moarte, chipul divin din caracterul său a fost mult estompat, în multe cazuri aproape șters, dar rămășițele sale încă mai există, iar una dintre

manifestările sale este dorința de a se ruga. Poate că sunt milioane de oameni care nu se roagă niciodată, dar adesea simt că ar trebui să o facă și au un sentiment de vinovăție pentru că nu o fac.

Dumnezeu se bucură de spiritul de rugăciune al creaturilor Sale. Dar de ce ascultă rugăciunile unora, în timp ce rugăciunile altora par să rămână fără răspuns? Isus sugerează răspunsul la această întrebare în observațiile Sale despre rugăciunile cărturarilor și fariseilor. Ei se rugau pentru a fi văzuți și auziți de oameni, a explicat Isus, și credeau că Dumnezeu îi va asculta pentru că vorbeau mult. Prin aceasta ni se reamintește că există atitudini potrivite și nepotrivite în rugăciune, precum și metode corecte și incorecte. Mulți pot fi sinceri, dar metoda lor este nepotrivită.

Scripturile indică, de asemenea, că există lucruri potrivite și nepotrivite pentru care să ne rugăm. Apostolul Iacov a scris: „Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău” (Iacov 4:3). Este extrem de important să stabilim ce avem privilegiul să cerem lui Dumnezeu să ne dea ca favoruri. Nu putem să ne așteptăm să

cerem lui Dumnezeu orice și tot ce credem că ne dorim și să primim răspuns la rugăciunile noastre.

Scopul rugăciunii

Rugăciunea are un scop divin și este foarte important să ținem cont de acest lucru dacă vrem să înțelegem de ce unele rugăciuni rămân fără răspuns. Dumnezeu nu a conceput rugăciunea ca un mijloc de a afla cum ar trebui să-și gestioneze treburile aici pe pământ. El nu se uită la noi pentru a-i spune ce ar trebui să facă. El are propriile sale planuri și scopuri fixe, și dacă vrem să primim bogățiile binecuvântării Sale, este esențial ca rugăciunile noastre să fie în armonie cu acestea. Cerem greșit de fiecare dată când îi cerem lui Dumnezeu binecuvântări pe care El nu a intenționat să le dea.

În Scripturi ni se prezintă diferite tipuri de rugăciuni. Printre acestea, cele mai importante sunt rugăciunile de mulțumire. Dumnezeu este, fără îndoială, mulțumit când creaturile sale îl recunosc ca sursă a binecuvântărilor lor și, din această cauză, își ridică inimile și vocile către el în semn de mulțumire.

Există rugăciuni de adorare, rugăciuni care recunosc attributele glorioase ale caracterului Creatorului – înțelepciunea, dreptatea, iubirea și puterea Lui. Dorința de a-L slăvi pe Dumnezeu ar trebui să fie motivul pentru o mare parte din rugăciunile noastre.

Rugăciunile pentru mila lui Dumnezeu sunt, de asemenea, potrivite. Scripturile îndeamnă toți creștinii să caute iertarea divină a păcatelor lor prin rugăciune. Pavel vorbește despre aceasta ca despre a merge „cu îndrăzneală la tronul harului”, pentru a obține milă și a găsi harul care să ne ajute în orice moment de nevoie. Evrei 4:16

Apoi, desigur, există rugăciuni care sunt cereri pentru anumite binecuvântări sau favoruri de la Domnul. Acestea sunt cele care ne preocupă în mod special în acest moment. Unii se roagă pentru sănătate, fie pentru ei înșiși, fie pentru alții. Unii se roagă pentru bogăție. Unii se roagă pentru protecție în timpul călătoriilor. Milioane de oameni se roagă pentru pace. S-a întâmplat adesea ca cetățenii țărilor care se află în război să se roage ca armatele lor respective să fie victorioase. Vom presupune că toți cei care se roagă lui Dumnezeu sunt sinceri și,

desigur, îi cer lucrurile care li se par cele mai importante în acel moment. Dar Biblia ne justifică credința că toate aceste rugăciuni ar trebui să primească răspuns?

S-ar putea ca Dumnezeu să răspundă rugăciunii unei mame pentru siguranța fiului ei pe câmpul de luptă. Sau s-ar putea ca rugăciunile pentru pacea unei națiuni să fie ascultate . Dar dacă și când astfel de rugăciuni sunt ascultate, înseamnă pur și simplu că era în conformitate cu voia Lui să facă acest lucru. Dumnezeu are un plan fix, în conformitate cu care El are grijă de rasa umană. Acest plan nu a fost făcut pentru a satisface capriciile și dorințele creaturilor Sale umane, și nici rugăciunile nu vor schimba planurile Lui.

„Rugăciunea schimbă lucrurile”, se spune, dar ea nu schimbă planurile lui Dumnezeu. Dumnezeu nu se uită la noi, nici la națiuni – nici măcar la Națiunile Unite – pentru a afla ce schimbări ar trebui să facă pentru a îmbunătăți condițiile pentru noi sau pentru lume în general. Cât de puțină încredere am avea într-un zeu ale cărui opinii ar putea fi influențate sau

ale cărui planuri ar putea fi schimbate de elocvența rugăciunilor poporului său!

„Facă-se voia Ta”

În rugăciunile lor, poporul lui Dumnezeu ar trebui să aibă în minte și în inimă dorința ca voia Lui să se împlinească în toate experiențele lor. Avem un exemplu remarcabil în acest sens în cazul lui Isus. În Grădina Ghetsimani, când Domnul se confrunta cu arestarea și moartea, „l-au cuprins durerea și deznădejdea, și le-a spus [ucenicilor săi]: Inima mea este gata să se frângă de durere... a mers puțin mai departe, a căzut cu fața la pământ în rugăciune și a spus: Tatăl meu, dacă este posibil, să treacă paharul acesta de la mine. Totuși, nu cum vreau eu, ci cum vrei Tu.” Matei 26:38,39

Era voia lui Dumnezeu ca Isus să sufere umilința și moartea ca Mântuitor și salvator al oamenilor. Această caracteristică importantă a planului divin fusese prezisă de sfinții profeți ai Vechiului Testament. Isus dorea mai presus de orice ca voia divină să se împlinească, indiferent de ce însemna aceasta pentru el. El a afirmat acest lucru mai târziu, când era pe punctul de a fi arestat. Petru și-a scos

sabia pentru a-și apăra Domnul, care i-a spus: „Pune-ți sabia în teacă: paharul pe care mi l-a dat Tatăl meu, nu-l voi bea?” Ioan 18:10,11

Ucenicii lui Isus au privilegiul de a suferi și de a muri împreună cu El. Pavel a vorbit despre a fi „răstignit” împreună cu El și a scris: „Voi ați primit, în numele lui Cristos, nu numai să credeți în El, ci și să suferiți pentru El.” (Galateni 2:20, Filipeni 1:29). Suntem chemați să urmăm pașii lui Isus, așa că știm că nu este voia lui Dumnezeu să ne scutească de toate greutățile. Astfel, la fel ca în cazul lui Isus, principala noastră preocupare e ă ar trebui să fie ca voia Domnului să se împlinească în trupurile noastre muritoare. Voia Domnului ar putea fi ca, pentru o vreme, să ne bucurăm de anumite binecuvântări pământești, dar povara rugăciunilor noastre nu ar trebui să fie pentru acestea, ci pentru ca voia Lui să se împlinească.

Isus a dezvoltat acest punct când le-a spus ucenicilor că, atâta timp cât rămân în El și cuvintele Lui rămân în ei, pot cere în rugăciune orice doresc și li se va da (Ioan 15:7). Acest lucru ar putea părea o asigurare

că avem privilegiul de a cere lui Dumnezeu orice ne trece prin minte și ne dorim. Dar nu este așa!

Observați condiția atașată acestei afirmații de către Domnul: „Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi”. A rămâne în Cristos înseamnă a fi un membru al trupului Său, El fiind Capul nostru. Aceasta înseamnă că gândurile Lui devin gândurile noastre, iar planurile Lui devin planurile noastre. Dacă voința noastră a fost astfel predată în totalitate lui Dumnezeu, prin Cristos, nu vom mai avea voință proprie, iar rugăciunile noastre nu vor mai fi cereri pentru ceea ce dorim, ci numai pentru lucrurile care sunt în armonie cu voința Capului nostru. Rugându-ne astfel în armonie cu voința Domnului, putem fi siguri că vom primi răspunsuri favorabile.

Acest lucru este în armonie cu o altă declarație făcută de Isus ucenicilor săi, în care ne informează că Tatăl Cerească va fi bucuros să le dea „Duhul Sfânt celor care Îl cer”. (Luca 11:13). A fi umplut cu Duhul lui Dumnezeu înseamnă ca gândurile Lui să domine gândirea noastră și ca viețile noastre să se conformeze acelor gânduri. Atunci nu vom cere lui Dumnezeu alte binecuvântări decât cele pe care El a

promis să le dea, și astfel nu va mai exista niciodată vreo îndoială cu privire la răspunsul la rugăciunile noastre.

„Vie Împărăția Ta”

Ca răspuns la cererea ucenicilor, „Doamne, învață-ne să ne rugăm”, Isus le-a dat ceea ce este cunoscut astăzi sub numele de „Rugăciunea Domnului”. În această rugăciune model ni se oferă un ghid pentru ceea ce putem ruga.

O parte importantă a acestei scurte schițe de rugăciune este metoda corectă de abordare a lui Dumnezeu – „Tatăl nostru care ești în ceruri, sfintează-se numele Tău” (Luca 11:1,2). În Scripturi, Adam este numit „fiu al lui Dumnezeu” (Luca 3:23,38). Dar când a păcătuit, și-a pierdut filiația e a, fiind îndepărtat de Dumnezeu și condamnat la moarte. Copiii lui Adam, întreaga rasă umană, sunt la fel de străini și necunoscuți pentru Dumnezeu, așa că nu se pot adresa Lui în mod corespunzător ca „Tatăl nostru care ești în ceruri”. Acesta este un privilegiu care aparține exclusiv celor care s-au pocăit de păcatele lor, L-au acceptat pe Isus ca Mântuitor personal și și-au dedicat viața lui

Dumnezeu în consacrare deplină pentru a face voia Lui. Aceștia sunt reprezentați ca fiind cei care au primit Duhul lui Dumnezeu al filiației și astfel au devenit copii Lui.

Ca copii ai lui Dumnezeu, aceștia vor dori mai presus de toate să cinstească numele Tatălui lor. Așadar, prin cuvânt și faptă, atitudinea lor va fi întotdeauna: „Sfințească-se numele Tău”. A cinsti în mod corespunzător numele Tatălui nostru Ceresc înseamnă că, atunci când ne apropiem de El în rugăciune, vom face acest lucru în maniera descrisă pentru noi în Scripturi de Isus. El a explicat că rugăciunile noastre trebuie să fie oferite în numele Lui. Ioan 15:16

Există un motiv pentru aceasta. Ca membri ai rasei condamnate pe drept, nu avem niciun drept în fața tronului divin al harului, decât prin Isus, Mijlocitorul nostru. În numele Lui și prin meritul sângelui Lui vărsat, avem privilegiul de a ne apropia „cu îndrăzneală” de tronul harului pentru a căuta iertarea și toate celelalte binecuvântări pe care Tatăl nostru Ceresc iubitor a promis să le dăruiască. (Evrei 4:16). Dacă cinstim în mod corespunzător numele Lui ca

fiind sfânt, nu ne vom îndrăzni niciodată să ne apropiem de El decât prin Isus.

Când urmăm exemplul Rugăciunii Domnului, cererile noastre nu vor fi atât de mult în numele nostru, cât vor fi pentru binecuvântarea altora. Acest lucru este indicat în rugăciunea de deschidere: „Vie împărăția Ta. Fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”. (Matei 6:10). Răspunsul la această cerere va fi un răspuns la multe dintre rugăciunile pe care oamenii le-au făcut de-a lungul secolelor. Acest răspuns va satisface dorințele legitime ale tuturor oamenilor. Va însemna pace, sănătate și viață veșnică pentru toți cei care se conformează legilor drepte ale împărăției Domnului.

Binecuvântările pe care rasa umană le dorește și pentru care milioane de oameni se roagă au fost toate anticipate de Dumnezeu și asigurate prin împărăția pe care El a promis-o prin toți profeții Săi. În aceste promisiuni găsim multe detalii despre binecuvântările pe care le va garanta oamenilor, inclusiv restaurarea celor care au murit. Nu, Dumnezeu nu a fost indiferent la suferința oamenilor și nici nu a rămas surd la strigătele lor de ajutor; iar

răspunsul său la rugăciunile lor, când va veni la timpul potrivit, va depăși cu mult orice ar fi îndrăznit ei să spere vreodată.

Luați cazul unei mame care se roagă pentru siguranța fiului ei pe câmpul de luptă. Ea îl iubește și nimic nu ar putea însemna mai mult pentru ea decât întoarcerea lui în siguranță acasă, la familie. Dar el nu se întoarce, iar primul ei gând ar putea fi că lui Dumnezeu nu-i pasă, că nu are milă. Cât de diferit s-ar simți dacă ar putea crede că Dumnezeu i-a pregătit o întoarcere acasă mult mai satisfăcătoare decât și-ar fi putut imagina vreodată când s-a rugat!

Cât de puțin știe uneori o mamă despre greutățile și suferințele de care copilul ei poate fi scutit prin moarte. La urma urmei, atât mama, cât și fiul ei sunt membri ai unei rase pe cale de dispariție, iar diferența dintre a muri pe câmpul de luptă și a muri mai târziu de bătrânețe este doar una momentană în comparație cu eternitatea nesfârșită. Din acest punct de vedere trebuie să învățăm să privim subiectul al rugăciunii și modul în care Dumnezeu răspunde cererilor noastre.

Faptul că ne rugăm lui Dumnezeu este o recunoaștere a credinței noastre că înțelepciunea, puterea și iubirea Lui depășesc cu mult ale noastre. Cu toate acestea, uităm adesea acest lucru și simțim că El nu ne-a onorat rugăciunile pentru că nu le-a răspuns așa cum am fi făcut-o noi, prin exercitarea propriilor noastre abilități minime. Durata vieții noastre condamnate este foarte scurtă. Noi judecăm realizările în funcție de faptul dacă ajung sau nu la maturitate în acest timp scurt pe care îl cunoaștem. Dar nu ar trebui să judecăm lucrările lui Dumnezeu din acest punct de vedere.

Scripturile vorbesc despre Dumnezeu ca fiind „din veșnicie în veșnicie” (Psalmii 41:13; 90:2). El nu are nicio necesitate să finalizeze vreo fază particulară a planului Său în timpul scurtei noastre vieți, nici măcar dacă aceasta are legătură cu cererile noastre individuale. Dacă ne-am ruga astăzi lui Dumnezeu pentru niște binecuvântări speciale care ar fi în conformitate cu voia Lui, iar răspunsul nu ar veni până mâine sau chiar poimâine, nu ne-am pierde credința în El, ci ne-am bucura când răspunsul ar veni. Dumnezeu sunt și El „mâine-urile” Sale. Zilele Sale nu sunt măsurate în ore, ci în veacuri, iar în

veacul „măine” al Său, perioada de o mie de ani a împărăției lui Cristos, toate binecuvântările pe care lumea le-a dorit în mod legitim și pentru care milioane de oameni au adresat cereri lui Dumnezeu, vor fi revărsate din belșug asupra omenirii. Recunoscând acest lucru, oamenii vor răspunde atunci: „Acesta este Dumnezeu nostru; noi L-am așteptat... ne vom bucura și ne vom veseli în mântuirea Lui.” Isaia 25:9

„Așa cum este în ceruri”

Am învățat deja că Dumnezeu nu va răspunde la nicio rugăciune care nu este în armonie cu voia Sa. În cea mai mare dintre toate rugăciunile, Rugăciunea Domnului, acest principiu este clar enunțat. Ea cere lui Dumnezeu binecuvântări pentru oamenii de pe pământ – nu orice fel de lucruri presupuse a fi bune pe care ei le-ar putea dori, ci lucruri în armonie cu voia Sa. „Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.”

Ce mare libertate ne-a dat El în privința lucrurilor care sunt în armonie cu voia Sa! Voia lui Dumnezeu se face în ceruri, și scopul Lui este ca ea să se facă și pe pământ în aceeași măsură. Desigur, nu știm toate modurile în care voia lui Dumnezeu se face în ceruri,

dar putem fi destul de siguri că relele care există acum pe pământ nu afectează viețile celor din tărâmul spiritual pe care îl numim cer.

Războiul este un rău care nu este în armonie cu voia divină. Ar trebui, atunci, să ne rugăm pentru pace? Desigur! Într-adevăr, nu am putea să ne rugăm ca voia lui Dumnezeu să se împlinească pe pământ așa cum se împlinește în ceruri fără să ne rugăm pentru pace. Dar rugăciunile noastre pentru pace ar trebui să fie în concordanță cu planul lui Dumnezeu de a stabili pacea, și acesta este planul său pentru împărăție. El a promis să înființeze o împărăție, să stabilească un guvern. Isus va fi Regele în acel guvern. „Guvernarea va fi pe umerii Lui”, a scris Isaia, și „creșterea guvernării și a păcii Lui nu va avea sfârșit”. Isaia 9:6,7

Fără îndoială, Dumnezeu privește cu simpatie dorința omenirii de a elimina războiul. Când tensiunile internaționale sunt la cote maxime și războiul pare inevitabil, oamenii credincioși de ambele părți se simt obligați să se roage pentru pace. Diferențele care amenință să precipite războiul pot fi rezolvate sau nu, dar știm că, în cele din urmă, va

exista o pace universală și durabilă. Nu pentru că națiunile dă vor găsi în cele din urmă o formulă viabilă pentru pace, ci pentru că „Prințul Păcii” va prelua conducerea pământului și rugăciunea „Vie împărăția Ta” va primi răspuns.

Guvernarea lui Cristos este simbolizată în Scripturi ca „muntele Domnului”, iar în Mica 4:1-4 citim că va veni vremea când oamenii vor spune: „Să ne suim la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; El ne va învăța căile Lui și noi vom umbla pe cărările Lui; căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvântul Domnului. El va judeca între multe popoare și va muștra națiuni puternice de departe, iar ele își vor preface săbiile în pluguri și sulile în seceri; nici o națiune nu va mai ridica sabia împotriva altei națiuni și nu vor mai învăța războiul. Ci fiecare va sta sub vița lui și sub smochinul lui, și nimeni nu-i va speria, căci gura Domnului oștirilor a vorbit.”

Ce program minunat pentru dezarmare! Este programul lui Dumnezeu, și când ne rugăm pentru pace și pentru dezarmarea națiunilor, să o facem cu certitudinea că Dumnezeu ne va asculta și că ne va răspunde la rugăciuni în armonie cu voia Sa, care va

fi calea împărăției. „El face războaiele să înceteze”, a profetizat David. Psalmi 46:9

„Nu va mai fi moarte”

Boala și moartea sunt rezultatul păcatului primilor noștri părinți și se numără printre relele pe care Dumnezeu a promis să le distrugă. Să ne rugăm, atunci, pentru sănătate și să-l cerem Domnului să salveze viețile celor apropiați și dragi nouă care ar putea fi loviți de boli grave? Da, dar întotdeauna cu înțelegerea că vrem ca voia Domnului să se împlinească și cu conștiința că s-ar putea ca voia Lui să nu fie aceea de a le acorda sănătate și viață celor pentru care ne rugăm până când aceste binecuvântări vor fi disponibile pentru toți în timpul celor o mie de ani ai împărăției lui Cristos.

Știm că atunci toate bolile vor fi vindecate. „Locuitorul [în acea zi] nu va mai spune: «Sunt bolnav»”, a scris Isaia (Isaia 33:24). Descriind unele dintre binecuvântările împărăției lui Cristos, Pavel a scris că Cristos va domni până când toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Lui și că ultimul dușman care va fi distrus este moartea. (1 Corinteni 15:25,26). Când, într-o viziune, apostolul Ioan a văzut împărăția lui

Dumnezeu întemeiată pe pământul , el a înțeles că, ca urmare, „nu va mai fi moarte, ... și nici durere”. Apocalipsa 21:4

Când ne rugăm pentru sănătate și viață, să înțelegem semnificația acestei prevederi mai ample pe care Creatorul a făcut-o pentru a acorda aceste binecuvântări, nu doar nouă și celor dragi nouă, ci întregii omeniri care le va căuta cu umilință și ascultare în timpul celor o mie de ani de domnie a lui Cristos. Facem acest lucru când ne rugăm: „Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”. Matei 6:10

„Din țara dușmanului”

Căile lui Dumnezeu și prevederile pe care le-a făcut pentru creaturile sale sunt întotdeauna mult mai bune decât cele concepute de înțelepciunea umană. Ne rugăm pentru sănătate, protecție, pace, dar cine s-a gândit vreodată să se roage ca cei dragi care au murit să le fie înapoiți? Dar Dumnezeu, în planul său, a depășit ceea ce am presupus noi să ne rugăm. El a promis să-i aducă înapoi pe cei morți!

Câte mame au avut inima frântă din cauza pierderii unui copil prețios. Una dintre acestea este menționată în profe . Numele ei era Rahela. Ieremia a scris: „S-a auzit o voce în Rama, plâns și jale amară; Rahela plângea pentru copiii ei și nu voia să fie mângâiată.” Profetul continuă: „Încetează să plângi și să-ți udă ochii cu lacrimi, căci munca ta va fi răsplătită, zice Domnul, și ei se vor întoarce din țara vrăjmașului.” Ieremia 31:15,16

Moartea este cel mai mare dușman al omului, iar planul lui Dumnezeu este să readucă la viață pe toți cei care se află în „țara” morții. Această mare favoare este inclusă și în rugăciunea noastră „Vie împărăția Ta”, pentru că în timpul împărăției lui Cristos, toți cei care se află în mormintele lor, în stare de moarte, vor auzi vocea Fiului omului și vor ieși. Ioan 5:28,29

Restaurarea vieții omului este descrisă de apostolul Petru ca „restituire” și el ne spune că după a doua venire a lui Cristos vor fi „vremuri de restituire a tuturor lucrurilor”, promise de toți sfinții profeți ai lui Dumnezeu de la începutul lumii. Faptele Apostolilor 3:20,21

Sub viță și smochin

Mulți se roagă pentru bogăție sau cel puțin pentru siguranță economică. Aproape toată lumea simte o oarecare teamă sau incertitudine când se apropie de bătrânețe. Vom avea siguranță financiară când vom ajunge la vârsta la care nu vom mai putea să ne câștigăm existența? Este de înțeles că oricine crede în Dumnezeu și îl consideră pe El ca fiind unul care iubește și are grijă, ar trebui să se roage Lui pentru siguranța financiară.

Știm, desigur, că există milioane de oameni în lume care nu au siguranță financiară. Există, de asemenea, milioane de oameni care literalmente mor de foame și nu au hrană, îmbrăcăminte și adăpost adecvate. Dumnezeu îi iubește pe toți aceștia și, deși am aprecia dacă ne-ar binecuvânta cu o situație mai favorabilă în viață, nu este oare mai bine să ne bucurăm de providența iubitoare pe care El a pregătit-o pentru a avea grijă de toți cei săraci și nevoiași, la timpul și în modul Lui? Aceasta este ceea ce El a promis să facă!

În promisiunile lui Dumnezeu, gândul securității economice este simbolizat de ideea de a locui sub

propria „viță” și „smochin”. Profetul declară că toți vor fi astfel binecuvântați, iar providența lui Dumnezeu va fi atât de completă încât frica va fi înlăturată, deoarece „nimeni nu-i va mai speria”. Mica 4:4

În profeția lui Isaia, ni se dă o asigurare similară cu privire la binecuvântările lui Dumnezeu pentru lumea din veacul viitor. Acest profet al lui Dumnezeu ne spune că atunci oamenii nu vor mai construi case pentru ca alții să le locuiască și nu vor mai planta pentru ca alții să mănânce, ci se vor bucura mult timp de roadele muncii lor. Se vor bucura pentru totdeauna de roadele muncii lor dacă vor continua să asculte de legile drepte ale împărăției care va domni atunci peste lume. Isaia 65:20-25

Acest capitol din profeția lui Isaia indică faptul că binecuvântările lui Dumnezeu în acea epocă a împărăției vor fi revărsate asupra oamenilor ca răspuns la rugăciunile lor. „Înainte ca ei să cheme, Eu voi răspunde; și în timp ce ei vorbesc, Eu voi auzi” (versetul 24). Aceasta nu a fost experiența majorității până acum, deoarece nu a venit încă timpul să le acorde favorurile pe care le-au cerut și pentru că El știe că experiențele lor cu adversitatea îi vor ajuta să

aprecieze binecuvântările pe care le va oferi pe parcursul veacurilor veșnice.

Când împărăția va fi întemeiată, cât de diferit va fi. Binecuvântările după care tânjește rasa muritoare vor deveni atunci disponibile chiar înainte ca ei să se gândească să se roage pentru ele. „Înainte ca ei să cheme, Eu voi răspunde.” Și când vor învăța să-l ceară darurile Sale, răspunsurile la rugăciunile lor vor fi atât de reale și de imediate, încât va părea că au venit înainte ca cel care se roagă să-și fi terminat rugăciunea. „În timp ce ei încă vorbesc, Eu voi auzi.” Isaia 65:24

„Pâinea noastră cea de toate zilele”

Răspunsul la rugăciunea „Vie împărăția Ta” include multe binecuvântări materiale pentru care oamenii evlavioși din lume se roagă în mod obișnuit, dar pe care de multe ori nu le primesc. Ne bucurăm că se apropie timpul când aceste binecuvântări materiale legitime vor începe să curgă către „toate familiile pământului”, așa cum Dumnezeu i-a promis lui Avraam. (Geneza 12:3). Între timp, este bine să luăm în considerare modul în care Dumnezeu răspunde acum rugăciunilor poporului său consacrat,

rugăciunile celor care au privilegiul de a se adresa Lui ca „Tatăl nostru care ești în ceruri”.

Aceștia, mai sincer decât oricine altcineva, au continuat să se roage pentru venirea Împărăției lui Dumnezeu. În același timp, au avut privilegiul de a-l cere lui Dumnezeu pentru nevoile lor zilnice imediate, deoarece Isus i-a învățat să se roage: „Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate zilele”.

Aceasta este o cerere foarte moderată și, atunci când este făcută cu spiritul potrivit, este o recunoaștere a faptului că Domnul știe cel mai bine care sunt nevoile noastre zilnice și că vom fi mulțumiți cu orice provizie pe care El o consideră înțeleaptă să ne-o dea. În plus, pentru cei care umblă pe urmele sacrificiale ale lui Isus, este important să recunoaștem că nevoile noastre spirituale sunt cu mult mai importante decât cele materiale. Pâinea este folosită în Scripturi pentru a simboliza adevărul, adevărul Evangheliei, adevărul Cuvântului, adevărul planului divin. Dumnezeu a promis să ne hrănească din belșug cu această Pâine a Vieții, așa că putem să ne rugăm astfel cu deplină încredere, știind că cererile noastre sunt în primul rând pentru hrana

spirituală pe care El a promis-o și, prin urmare, în armonie cu voia Lui.

„Așa cum iertăm”

„Iartă-ne greșelile noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri.” Această parte a Rugăciunii Domnului poate fi rostită cu sinceritate numai de cei ale căror inimi e e sunt pline de același spirit de iubire care L-a determinat pe Tatăl nostru Ceresc să-L trimită pe Fiul Său în lume pentru a fi Mântuitorul și Salvatorul nostru. Această iubire asigură iertarea păcătoșilor, care au păcătuțit împotriva lui Dumnezeu prin neascultarea legilor Sale. El este dispus să ne ierte, dar numai cu condiția să avem o atitudine corectă a inimii față de cei care păcătuiesc împotriva noastră. Cu siguranță, aceasta este o încercare care ne testează sinceritatea.

Dumnezeu iartă poporul Său pentru că consideră că imperfecțiunile lor adamice sunt acoperite de valoarea sângelui răscumpărător al lui Cristos. Aceasta înseamnă că cel care se roagă este un credincios sincer în Cristos, a cărui acceptare a lui Cristos este atât de necondiționată încât a renunțat la toate celelalte pentru a-L urma pe Domnul său.

Numai astfel de oameni se pot adresa lui Dumnezeu în rugăciune, cerând iertare în numele lui Cristos.

„Izbăvește-ne de cel rău”

„Nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.” Prima ispită menționată în Biblie a fost cea a mamei Eva. Ea a fost ispitită de Lucifer cel căzut, prin intermediul șarpelui, să nu asculte de legea lui Dumnezeu. Încălcarea legii lui Dumnezeu este desemnată în Scripturi c , iar cuvântul ispită este folosit pentru a descrie orice efort, ademenire sau îndemn la păcat. Diavolul este cel mai mare dintre toți ispititorii și folosește multe și diverse mijloace prin care prezintă apelurile sale păcătoase celor pe care se străduiește să-i îndepărteze de Dumnezeu și să-i atragă pe căile nedreptății.

„Dumnezeu nu ispitește pe nimeni”, a scris Iacov (Iacov 1:13). Aceasta înseamnă că putem avea încredere că Dumnezeu nu ne va conduce în ispită; așa că în rugăciunile noastre revendicăm această asigurare.

Cât de inspirator este contrastul cu aceasta: „Izbăvește-ne de cel rău”. Diavolul, arhiscapul, și-a

exercitat de-a lungul secolelor influența asupra omului, și în special asupra poporului lui Dumnezeu, pentru a-i îndepărta de Creatorul lor. Rezultatul a fost tragic: o lume controlată în mare parte de păcat și egoism – „lumea aceasta rea”. (Galateni 1:4). Dar Dumnezeu a promis izbăvirea de „capcana vânătorului” și de răul pe care vânătorul l-a generat în lume. Psalmul 91:3

Promisiunile lui Dumnezeu privind eliberarea sunt de interes personal pentru toți cei care urmează pașii lui Isus, deoarece le asigură că Satana nu va fi capabil să-i prindă în capcană sau să-i înșele. Ca indivizi, Dumnezeu ne eliberează zilnic de capcanele lui Satana, de eroare și păcat. „Îngerul Domnului”, a scris psalmistul, „se așează în jurul celor ce se tem de El și îi eliberează”. (Psalmii 34:7). Ce promisiune liniștitoare și cât de bucuroși suntem să o revendicăm ca fiind a noastră când ne rugăm: „Izbăvește-ne de cel rău”.

Există o eliberare și mai mare pentru poporul lui Dumnezeu, pentru întreaga biserică a lui Cristos în „prima înviere”, pentru a domni împreună cu Hristos. (Apocalipsa 20:4,6). Isus a spus că porțile iadului nu

vor birui împotriva bisericii sale adevărate și, în împlinirea acestei promisiuni, porțile iadului – starea de moarte – vor fi deschise larg, iar toți cei care au suferit și au murit cu Hristos vor fi eliberați de moarte și vor fi înălțați la glorie pentru a domni împreună cu El pe parcursul celor o mie de ani ai împărăției Sale.

Pentru această eliberare glorioasă, biserica a așteptat de-a lungul tuturor secolelor din Veacul Evanghelic. Adevărații ucenici ai lui Cristos au știut că această eliberare nu va veni până când El nu se va întoarce. Pavel știa acest lucru și a scris că o coroană a neprihănirii i-a fost pregătită, pe care o va primi la „acea zi” a „”, și a adăugat că toți cei care iubesc apariția lui Cristos vor primi, de asemenea, o „coroană”. — 2 Timotei 4:8

În marea profeție a lui Isus cu privire la sfârșitul veacului — profeția în care El identifică atât de multe dintre condițiile din lumea de astăzi — El le-a spus ucenicilor Săi: „Când veți vedea aceste lucruri” — și ucenicii Săi care trăiesc acum le văd — „atunci ridicați-vă și ridicați-vă capetele, căci eliberarea voastră este aproape” (Luca 21:31, 28). Faptul că „aceste lucruri” prezise de Domnul, care semnaleză

apropierea eliberării bisericii din această lume rea, sunt acum clar vizibile în știrile zilnice, ne dă încrederea că foarte curând ultimii adepți adevărați ai lui Cristos vor fi eliberați, înălțați la glorie, onoare și nemurire împreună cu El, și că atunci binecuvântările împărăției Sale, pentru care s-a rugat atât de mult, vor începe să curgă asupra unei umanități suferinde și muribunde.

Ne rugăm: „Izbăvește-ne de cel rău”, nu numai pentru că dorim să fim eliberați de o lume rea, ci și pentru că știm că răspunsul la această rugăciune va însemna răspunsul la cealaltă rugăciune a noastră: „Vie împărăția Ta . Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”. Privită astfel, chiar și acea parte a rugăciunii creștinului care înseamnă cel mai mult pentru el este, în același timp, altruistă, deoarece contemplă și binecuvântări bogate pentru întreaga omenire.

Acestea sunt rugăciunile care îi plac lui Dumnezeu, adică rugăciunile altruiste. Deși Dumnezeu se bucură când poporul Său caută îndrumare individuală, iertare și putere spirituală de la El, El dorește totodată ca ei să fie interesați de toți cei pe

care El îi iubește, și anume întreaga lume a omenirii. Ne arătăm interesul pentru planul său de a binecuvânta oamenii când ne rugăm: „Vie împărăția Ta”, pentru că prin acea împărăție El va oferi „o masă bogată pentru toți oamenii”. În acea împărăție moartea va fi înghițită de victorie, iar lacrimile vor fi șterse de pe toate fețele. Isaia 25:6-8; Apocalipsa 21:1-5

Mai presus de toate, să-l mulțumim continuu lui Dumnezeu pentru dragostea Sa care a pregătit bucuria veșnică pentru toți. Să nu-L lăudăm doar individual în rugăciunile noastre, ci să spunem întregii lumi despre dragostea Sa. Spuneți-le că prin Cristos s-a pregătit pentru ei viața și că în curând împărăția Sa va aduce pace prin „Prințul Păcii” și sănătate și viață pentru toți prin Mântuitorul și Salvatorul lumii.